Dosarul nr.1-94/2025;
1-25034338-51-1-17032025

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

17 iunie 2025 mun. Ungheni

Judecătoria Ungheni,
Instanţa compusă din:
Preşedinte ședinței, Judecător Mihail Ulinici
Grefier Crăciun Tatiana
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, din cadrul Procuraturii Ungheni, Diaconu Teodor, Prutean Tatiana
Avocatului Marian Ion, care acționează în interesele legitime a inculpatului
În prezența:
Inculpatei Țugulea Elena Ion
În absența:
Victimei Gladun Serghei

A judecat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, în procedură simplificată conform art. 364[1] Cod procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

Țugulea Elena Ion, născută la ***** studii medii, locuiește în concubinaj, fără persoane la întreținere, nesupusă serviciului militar, neangajată în câmpul muncii, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, fără grad de invaliditate, titluri speciale, grade de calificare, distincţii de stat, posedă limba de stat, pe cauza penală dată nu a fost reţinută, arestată, anterior condamnată la data de 12 februarie 2019 de Judecătoria Ungheni, conform art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de 120 (una sută douăzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, fără antecedente penale, de naționalitate – moldoveancă, cetăţeancă al Republicii Moldova, în săvârşirea infracţiunii prevăzute de **art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal,** după semnele calificative, Violența în familie, adică, *„Acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii”.*

Procedura de citare legal executată.
Prezenta cauză penală a fost pornită la data de 10 iulie 2024, înregistrată pe rolul instanţei de judecată la data de 17 martie 2025, examinată în fond cu pronunţarea sentinţei motivate la data de 17 iunie 2025.

Acuzatorul de stat din cadrul Procuraturii Ungheni, Prutean Tatiana, a solicitat recunoaşterea inculpatei **Țugulea Elena Ion,** vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de

art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, și stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei. Conform art. 90 alin. (1), (2), (6) Cod penal de a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare cu un termen de probațiune de 1 (un) an și aplicarea pedepsei complimentare sub formă de 100 (una sută) ore muncă neremunarată în folosul comunității. Aplicarea în privința inculpatei a măsurii preventive obligarea de a nu părăsi țara până la devenirea sentinței definitive, a dispune încasarea din contul inculpatei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 640 (șase sute patruzeci) lei, iar corpul delict, un hârleț, de nimicit după devenirea sentinței definitive.

Avocatul Marian Ion, care acționează în numele și interesele inculpatei **Țugulea Elena Ion**, a pledat pentru stabilirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și aplicarea pedepsei complimentare sub formă de 100 (una sută) ore muncă neremunarată în folosul comunității.

Studiind materialele cauzei penale şi probele administrate în şedinţă, ascultând părţile la proces, instanţa de judecată, a

C O N S T A T A T :

1. Inculpata **Țugulea Elena Ion,** la data de 04 iunie 2024, în jurul orei 20:30, aflându-se la domiciliul său din satul Soltănești raionul Nisporeni, urmărind scopul maltratării concubinului Gladun Serghei, care în conformitate cu prevederile art. 133[1] lit. a), întrunește calitatea de membru de familie, în urma unui conflict apărut, intenționat, i-a aplicat mai multe lovituri cu un hirleț în regiunea spatelui și a capului, provocîndu-i conform raportului de expertiză nr. 202433D0167 din 04.09.2024, plagă tăiată în regiunea occipitală a capului, vătămări ce se califică ca vătămare corporală ușoară.
2. În şedinţa de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpata **Țugulea Elena Ion** asistată de avocatul său, a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăţia în comiterea infracţiunii care îi este incriminată conform rechizitoriului şi nu dorește administrarea altor probe. În acest sens inculpata, în conformitate cu art. 364[1] alin. (1) Cod de procedură penală, a depus cerere scrisă personal, contra semnată de către avocatul său, prin care a solicitat examinarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
3. Avocatul Marian Ion, care acționează în interesele inculpatei, a pledat pentru admiterea cererii inculpatei **Țugulea Elena Ion** și examinarea cauzei penale în procedura simplificată, prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, menționând că i-a explicat inculpatei esența prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală.
4. Acuzatorul de stat, din cadrul Procuraturii Ungheni, Prutean Tatiana, a considerat pasibil de a fi admisă cererea înaintată de inculpata **Țugulea Elena Ion,** privind examinarea cauzei penale în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, menționând că este un drept al inculpatei, iar careva impedimente privind admiterea cererii și examinarea cauzei în procedura simplificată nu sunt.
5. Instanţa de judecată, îndeplinind condiţiile prevăzute în art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului,

actele de urmărire penală nu prezentă careva semne că ar fi lovite de nulitatea absolută, materialele dosarului penal nu conţin careva indicii că în faza de urmărire penală a fost încălcat principiul legalităţii în administrarea probelor, că au fost încălcate drepturile şi libertăţile fundamentale garantate de Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar participanţii la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanţe, prin încheiere protocolară, a acceptat cererea inculpatului de recunoaştere a vinovăţiei şi de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

6. Totodată, în şedinţa de judecată inculpata **Țugulea Elena Ion,** fiind audiată potrivit regulilor de audiere a martorului conform prevederilor articolelor 108, 109 Cod de procedură penală și-a recunoscut integral vinovăția, a recunoscut probele din rechizitoriu, învinuirea, calificarea și nu a solicitat administrarea de noi probe, tot odată a declarat că, recunoaște faptele descrise în învinuire date citirii de către procuror integral, îi pare rău de cele comise, în cazul în care va fi găsită vinovată solicită să fie pedepsită cu muncă neremunerată în folosul comunității. Tot odată a declarat că anterior a fost condamnată în 2018, victima fiind Gladun Serghei cu care la moment nu mai locuiește.
7. În ședința de judecată, **victima Gladun Serghei,** fiind înștiințat legal, nu s-a prezentat, în cadrul urmării penale a declarat că, careva pretenții material sau morale față de concubina **Țugulea Elena Ion,** nu are. Atât la faza de urmărire penală cât și în instanța de judecată acțiune civilă nu a înaintat și luând în considerație poziția părții acuzării cât și părții apărării instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în lipsa victimei.
8. Deşi inculpata **Țugulea Elena Ion**, îşi recunoaște integral vina, şi a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, vinovăţia acesteia în săvîrşirea infracţiunii imputate este dovedită şi de materialele prezentate şi cercetate în cadrul şedinţei de judecată în ordinea art. 373 Cod procedură penală, şi anume:
   - ✓ Datele de fapt constatare prin declarațiile **martorului Gladun Serghei**, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale a declarat că, nu are careva obiecții la concubina **Țugulea Elena Ion,** refuză de a oferi declarații (f. d. 28-29);
   - ✓ Datele de fapt constatate prin **procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 12 iulie 2024,** conform căruia obiectul supus examinării îl constituie un hârleț din metal cu lungimea de 27 cm., și lățimea de 25 cm., iar coada acestuia este confecționată din lemn cu lungimea de 97 cm. Urme de culoare brună roșietic sau de alt tip pe obiectul dat nu s-au depistat (f.d. 30);
   - ✓ Datele de fapt constatate prin **corpul delict**, un hârleț din metal cu lungimea de 27 cm., și lățimea de 25 cm., coada confecționată din lemn cu lungimea de 97 cm., recunoscut în calitate de corp delict în baza ordonanței organului de urmărire penală din data de 12 iulie 2024 (f. d. 31);
   - ✓ Datele de fapt constatate prin **raportul de constatare nr. 202424D0115 din data de 24 iunie 2024** conform căruia la Gladun Serghei, anul nașterii 1984, s-a constatat plagă tăiată în regiunea occipitală a capului, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit tăietor, care posibil în timpul și circumstanțele indicate, provoacă dereglarea sănătății de scurtă durată între 6 și 21 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății (f. d. 37-38);
   - ✓ Datele de fapt constatate prin **raportul de expertiză judiciară nr. 202433D0167 din data de 04 septembrie 2024** conform căruia la Gladun Serghei, anul nașterii 1984, s-a constatat plagă tăiată în regiunea occipitală a capului, care a fost produsă în rezultatul acțiunii

traumatice a unui obiect ascuțit tăietor, prin mechanism de comprimare și alunecare, care posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonață de către organul de urmărire penală, a condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății (f. d. 35-36).

Încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului (temeiul juridic al răspunderii penale).

9. **În conformitate cu art. 101 Cod procedură penală**, instanţa de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăţia inculpatului în fapta imputată.
10. **Conform prevederilor art. 384 Cod de procedură penală**, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.
11. În acest sens, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor **art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod de procedură penală**, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.
12. **În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod penal**, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.
13. **Conform art. 113 Cod penal**, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.
14. Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în şedinţa de judecată, instanţa menţionează faptul că starea de fapt probată în faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptelor imputate s-au confirmat în totalitate.
15. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate şi examinate minuţios de către instanţa de judecată, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialităţii.
16. Apreciind în ansamblul lor probele administrate în şedinţa de judecată, instanţa constată că de către organul de urmărire penală au fost acumulate probe cu caracter pertinent şi concludent atât în ceea ce priveşte caracterul infracţional al faptelor, cât şi a vinovăţiei inculpatei **Țugulea Elena Ion,** în săvârşirea infracţiunii incriminate, iar acţiunile acesteia au fost corect încadrate în prevederile **art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal**, Violența în familie, adică, *„Acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii”.*

Referitor la învinuirea inculpatei Țugulea Elena Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța de judecată reține următoarele:

17. *Obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal formează relațiile sociale cu privire la

solidaritatea familială. La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea și demnitatea persoanei.

18. *Obiectul material* al infracțiunii de violență familie imputată inculpatei **Țugulea Elena Ion** îl reprezintă corpul persoanei.
19. În speță, instanța de judecată atestă că inculpata **Țugulea Elena Ion** prin, acțiunile sale, a periclitat în principal relațiile sociale privire la solidaritatea familială iar în plan secundar relațiile sociale cu privire la integritatea corporală și a sănătății persoanei, provocând vătămarea ușoară concubinului Gladun Serghei.
20. Victima infracțiunii specificate la art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal poate, fi oricare membru al familiei făptuitorului. Urmează a fi relevat că victima, Gladun Serghei, reprezintă membru al familiei făptuitorului, ori după cum rezultă din prevederile ari. 133^1 Cod penal, noțiunea de membru de familie presupune două accepțiuni diferite, în funcție de lipsa, sau prezența conlocuirii făptuitorului și victimei: a) în condiția, de conlocuire: persoane aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții, rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre și (concubinaj) sau dintre părinți și copii: b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).
21. În acest context instanța de judecată notează în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit că victima Gladun Serghei, este concubinul inculpatei **Țugulea Elena Ion,** fiind membri de familie în sensul art. 201^1 și art. 133^1 Cod penal.
22. *Latura obiectivă* a infracțiunii de violență în familie în varianta imputată inculpatei are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de maltratare sau alte acțiuni violente; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării ușoare a integrității corporale sau sănătății; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.
23. Potrivit art. (2) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din data de 01 martie 2007, violența fizică reprezintă vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrăcare, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.
24. Sub acest aspect, instanța de judecată reține că în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că inculpata **Țugulea Elena Ion,** la data de 04 iunie 2024, în jurul orei 20:30, aflându-se la domiciliul său din satul Soltănești raionul Nisporeni, urmărind scopul maltratării concubinului Gladun Serghei, care în conformitate cu prevederile art. 133^1 lit. a), întrunește calitatea de membru de familie, în urma unui conflict apărut, intenționat, i-a aplicat mai multe lovituri cu un hirleț în regiunea spatelui și a capului, provocîndu-i conform raportului de expertiză nr. 202433D0167 din 04.09.2024, plagă tăiată în regiunea occipitală a capului, vătămări ce se califică ca vătămare corporală ușoară.
25. Reieșind din cele expuse, instanța de judecată apreciază că circumstanțele de fapt constatate prin mijloacele de probă cercetate, întrunesc semnele laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzută la **art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal**.
26. *Latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute la **art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal** se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă. Or, ca și oricare altă formă de violență, violența în familie presupune manifestarea intenției (fie directă, fie indirectă) în raport cu oricare dintre urmările prejudiciabile pe care le implică. În speță,

instanța de judecată apreciază că inculpata **Țugulea Elena Ion** își dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, a prevăzut posibilitatea survenirii consecințelor acestora și, cu toate că nu urmărea cauzarea unei vătămări de un anumit grad concret, totuși a admis posibilitatea producerii lor. În asemenea circumstanțe, instanța de judecată apreciază că inculpata **Țugulea Elena Ion,** a comis infracțiunea imputată cu intenție directă.

27. *Subiectul infracțiunii* prevăzute la art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal este unul special, fiind persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, având calitatea specială de membru al familiei victimei. În speță instanța reține faptul că inculpata **Țugulea Elena Ion** fiind concubina victimei Gladun Serghei, fiind membri de familie în sensul art. 201[1] și art. 133[1] Cod penal. În cazul de față, instanța de judecată apreciază că inculpata întrunește semnele subiectului infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal.
28. Relevantă este și jurisprudența CEDO, în hotărârea Eremia şi alţii v. Republica Moldova (cererea nr.3564/11), unde Curtea Europeană a constatat în unanimitate violarea articolului 3 (interzicerea tratamentelor inumane şi degradante), în privința dnei Lilia Eremia, şi violarea articolului 8 (dreptul la respectarea vieţii private şi de familie), în privinţa celor două fiice ale dnei Lilia Eremia, violarea articolului 14 (interzicerea discriminării) luat în conexitate cu articolul 3, în privința dnei Lilia Eremia. În acest sens Curtea a reiterat că autoritățile naționale nu au fost suficient de active în vederea protejării reclamantelor împotriva violenței domestice şi atragerii la răspundere a soțului reclamantei și tată a reclamantelor minore. Curtea a statuat că autoritățile statului, deși au fost în cunoștință de cauză, au omis să întreprindă măsuri eficiente împotriva soțului dnei Eremia și de a proteja soția împotriva violenței domestice continue. Curtea de asemenea a considerat că, deși fiicele reclamantei au suferit psihologic urmare a faptului că au fost martore a violenței domestice împotriva acțiunilor violente a tatălui împotriva mamei lor, puține sau nici o acțiune nu a fost luată pentru a preveni recidiva unui asemenea comportament. Finalmente, Curtea a găsit că atitudinea autorităților a evoluat în tolerarea violenței fiind și una discriminatorie în privința dnei Eremia, pe motivul că ea este femeie.
29. Astfel, inculpata **Țugulea Elena Ion** a comis infracțiunea prevăzută la **art. 201[1] alin. (1) lit. a), Cod penal**, Violența în familie, adică, *„Acţiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii”.*

Stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă.

30. **În conformitate cu prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal**, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.
31. **Conform art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal,** drept circumstanţe care ar atenua răspunderea penală a inculpatei **Țugulea Elena Ion**, instanţa de judecată a reţinut a fi recunoașterea vinovăției.
32. În ceea ce privește opinia că această circumstanța atenuantă nu poate fi reținută, deoarece cauza s-a judecat în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța relevă că, potrivit art. 3641 Cod de procedură penală, inculpatul recunoaște fapta indicată în rechizitoriu, iar fapta reprezintă latura obiectivă a componenței de infracțiune, însă, potrivit

art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, reprezintă circumstanţă atenuantă - recunoașterea vinovăției, iar vinovăția reprezintă latura subiectivă a componenței de infracțiune.

33. Mai mult decât atât, nici legea penală și nici legea procesual penală nu prevede expressis verbis că, în cazul judecării cauzei în ordinea prevăzută de art. 3641 Cod de procedură penală, nu poate fi reținută circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal - recunoașterea vinovăției. Respectiv, un atare raționament, neîntemeiat pe prevederi legale relevante, reprezintă, în lumina art. 3 alin. (2) Cod penal, o interpretare extensivă defavorabilă a legii penale, care este interzisă.
34. În final, pe această linie de idei, instanța notează că o poziție similară a fost expusă în pct. 35 alin. (2) din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 3641 CPP de către instanţele judecătoreşti" nr. 13 din 16.12.2013, însă, în urma unui reviriment jurisprudențial, prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Pentru modificarea şi completarea Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.13 din 16 decembrie 2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 3641 Cod de procedură penală, de către instanţele judecătoreşti", nr. 19 din 26.03.2018, acest raționament a fost exclus.
35. **Conform art. 77 Cod penal**, drept circumstanţe care ar agrava răspunderea penală a inculpatei **Țugulea Elena Ion**, instanţa de judecată nu a reţinut.
36. La stabilirea categoriei pedepsei aleasă inculpatei instanţa va ţine cont de scopul pedepsei penale care constituie singura sancţiune represivă, destinată să pună capăt activităţii infracţionale, pedeapsa fiind principalul mijloc de apărare a valorilor esenţiale ale societăţii realizată prin prevenirea săvârşirii unor noi infracţiuni. Instanţa explică că, scopul pedepsei penale constă în prevenirea sau preîntâmpinarea săvârşirii unor noi infracţiuni şi care se realizează atât prin prevenirea săvârşirii unor noi infracţiuni de către cel ce a primit o pedeapsă, cât şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni de către alte persoane care ar intenţiona, eventual, să urmeze exemplul periculos al infractorului.
37. Astfel, în ceea ce priveşte aplicarea pedepsei faţă de inculpată, instanţa de judecată, luînd în vedere personalitatea inculpatei, se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea faţă de inculpată a unei pedepse echitabile, legale şi individualizate.
38. **Totodată instanţa remarcă că, conform art. 61 Cod penal**, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.
39. Totodată, instanța de judecată ține să menționeze că, conform prevederilor **art. 8 Cod penal**, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei.
40. **Conform alin. (1) art. 364¹ Cod procedură penală**, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit alin. (7) art. 364¹ Cod procedură penală, în caz de soluţionare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin. (1), dispoziţiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător (…)".
41. **Conform prevederilor alin. (1) art. 80¹ Cod penal**, conform căruia, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod

în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

42. De asemenea instanța a ținut cont că, **în conformitate cu prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal**, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.
43. Instanța relevă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
44. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere, fapt ce poate duce la consecințe contrare contra scopului urmărit.
45. **Art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal**, prevede în calitate de pedeapsă – muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.
46. **Potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal**, infracţiuni mai puţin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 5 ani inclusiv. Astfel, articolul în baza căruia se învinuiește **Țugulea Elena Ion,** se încadrează în prevederile alin. (3) al art. 16 Cod penal.
47. Având în vedere cele expuse mai sus, reieşind din totalitatea circumstanţelor stabilite, inclusiv împrejurarea că inculpata la locul de trai este caracterizat negativ, anterior a fost condamnată, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, cât şi de atitudinea acesteia faţă de cele săvârşite, ţinând cont şi de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane, instanţa de judecată consideră că corijarea şi reeducarea inculpatei este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în conformitate cu prevederile art. 70 Cod penal, însă cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoare, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1), (2), (6) Cod penal, călăuzindu-se totodată de prevederile art. 80¹ alin. (1) Cod penal, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă şi proporţională faptelor comise de către inculpat, care va contribui la realizarea scopului pedepsei penale și corectarea inculpatului.
48. Chiar dacă norma prevăzută de **art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal**, prevede posibilitatea aplicării unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității care este o pedeapsă mai blândă decât închisoarea, totuși instanța notează că, în prezentul caz, pedeapsa respectivă nu poate fi aplicată, deoarece aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității ar putea genera ulterior o altă situație infracțională, în situația în care inculpata va fi convinsă că la nesfârșit poate să-i fie aplicată pedeapsa dată pentru fapte analogice. În vederea evitării unei astfel de perspective, instanța consideră nerezonabil de aplicat pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității. Instanţa de judecată consideră că corijarea şi reeducarea inculpatei este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, însă cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoare, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, care va fi una echitabilă și va fi executată de către inculpată.

49. Această convingere este fundamentată pe circumstanțele cum s-a produs infracțiunea și personalitatea inculpatei, care anterior a mai fost condamnată. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei cu închisoare este în măsură să asigure reeducarea inculpatei și exercitarea unui control ce vine să prevină antrenarea sa viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social al acesteia, alte sancțiuni non privative de libertate nefiind suficiente, chiar dacă inculpata a avut o conduită bună anterior și pe parcursul cercetărilor.
50. Instanța de judecată, reține efectul art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiuneale săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia, că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.
51. Prin prisma cadrului normativ expus supra, instanța relevă că condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei şi persoana infractorului, ca urmare instanța ajunge la concluzia că, scopul pedepsei penale, la caz poate fi atins şi fără executarea acesteia.
52. Mai mult în accepțiunea dispozițiilor alin. (1) art. 90 Cod penal, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe o anumită durată, dacă sunt întrunite următoarele condiții: - este stabilită o pedeapsă cu închisoare: - pentru infracțiunile săvârșite cu intenție (art.17 Cod penal) - pe un termen de cel mult 5 ani.
53. O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 din Cod penal constituie și concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.
54. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.
55. Prin urmare, în opinia instanței de judecată pedeapsa penală stabilită inculpatei, sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune, reprezintă o pedeapsă proporțională faptelor comise de către inculpata **Țugulea Elena Ion** și este una echitabilă, care este pasibilă să atingă scopurile pedepsei penale: de corectare, reeducare și restabilire a echității sociale, la caz nefiind stabilite impedimente pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.
56. Or, este de menționat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu trebuie privită ca fiind o soluție de nepedepsire pentru inculpat, ci este foarte util a se pune accentul pe reintegrarea socială a infractorului, care mai înseamnă și o încercare, adică străduința de a resocializa persoana, fiind una din cele mai eficiente metode de restaurare a relațiilor sociale afectate prin infracțiune.
57. Așa fiind, apreciind totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv și subiectiv, instanța consideră că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința

inculpatei **Țugulea Elena Ion,** poate fi atinsă prin aplicarea pedepsei penale neprivative de libertate.

58. **În conformitate cu prevederile art. 72 alin. (6) Cod penal**, femeile condamnate execută pedeapsa închisorii în penitenciare pentru femei.
59. În temeiul **art. 72 alin. (6) Cod penal**, instanța reține că inculpata **Țugulea Elena Ion,** va executa pedeapsa închisorii în penitenciar pentru femei.
60. Totodată, reieșind din caracterul infracțiunii comise, pericolul social al acestuia, în temeiul **art. 90 alin. (6) pct. a), b), h) Cod penal**, instanța de judecată apreciază ca fiind oportun de a pune în seama lui **Țugulea Elena Ion** ca, în perioada de probațiune fixată, să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta și să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile și să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, pentru care și-a dat acordul.
61. Instanța de judecată apreciază că o astfel de soluție va oferi o mai bună protecţie intereselor societăţii şi va evita consecinţele negative ale izolării de societate a vinovatului şi a plasării acestuia în mediul penitenciar.
62. În aceeaşi ordine de idei, instanţa de judecată reiterează că durata perioadei de probaţiune şi situaţia în care aceasta îl va pune pe condamnat, care va fi obligat permanent să-şi adapteze comportamentul la obligaţiile impuse de către instanţă, iar prin urmare reeducarea inculpatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale şi inclusiv al celei generale va fi atins şi în condiţiile descrise anterior.

Cu privire la măsura preventivă instanța reține următoarele:

63. **În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod procedură penală,** în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.
64. La emiterea sentinței instanța se va expune asupra măsurii preventive, astfel față de inculpată urmează a fi aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până la rămânerea definitivă a sentinței.
65. **În conformitate cu prevederile art. 176 alin. (1) Cod procedură penală,** Măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei.
66. Instanța de judecată precizează că, potrivit prevederilor art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală, drept temei pentru aplicarea unei măsuri preventive servește necesitatea asigurarea executării sentinței.
67. Așadar, având în vedere acest text de lege, precum și prevederile art. 178 Cod de procedură penală, instanța de judecată consideră oportun de a aplica inculpatei **Țugulea Elena Ion**, până la definitivarea sentinței, măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara.

Cu privire la cheltuieli judiciare instanța reține următoarele:

68. Acuzatorul de stat solicită în baza art. 227 Cod de procedură penală încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea raportul de expertiză judiciară nr. 202433D0167 din data de 04 septembrie 2024 în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei și pentu efectiarea raportului de

constatare nr. 202424D0115 din 24 iunie 2024 în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei, iar în total suma de 640 (șase sute patruzeci) lei, motivând că legea nu obligă statul să suporte cheltuielile judiciare, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

69. În această ordine de idei, instanţa de judecată menţionează că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în susţinerea solicitării înaintate sunt întemeiate, deoarece conform art. 143 alin (1), pct. 2) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune şi se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale, inclusiv şi în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin (1), pct. 6) Cod de procedură penală).
70. Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanţa de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plăţile necesare pentru efectuarea expertizei și alte plăți vor fi achitate din contul inculpatului în conformitate cu prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală.
71. Astfel, se reţine că expertizele judiciare a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea constatării vătămării corporale victimei Gladun Serghei fiind acţiuni procesuale ce ţin de administrarea probatoriului şi formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării. În sensul dat, instanţa de judecată constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăţiei inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate, prin efectuarea expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului la momentul dispunerii, care ulterior urmează a fi încasate de la inculpat.
72. Instanţa de judecată, verificând materialele dosarului penal în raport cu argumentele invocate de procuror în şedinţa de judecată, consideră necesar de a admite cererea înaintată de acuzatorul de stat împotriva inculpatei cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă totală de 640 (șase sute patruzeci) lei.
73. Instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la **Țugulea Elena Ion**, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 640 (șase sute patruzeci) lei.

Cu privire la corpurile delicte instanța reține următoarele:

74. Potrivit **art. 397 pct. 3) în coroborare cu art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală,** la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delicte.
75. În continuare cu **art. 158 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală,** corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaşte drept corp delict prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată şi se anexează la dosar.
76. În conformitate cu **art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală,** ân cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau

proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

77. Astfel, corpul delict, un hârleț din metal cu lungimea de 27 cm., și lățimea de 25 cm., coada confecționată din lemn cu lungimea de 97 cm., recunoscut în calitate de corp delict în baza ordonanței organului de urmărire penală din data de 12 iulie 2024 (f. d. 31), care se află anexat la cauza penală, urmează a fi nimicit după devenirea sentinței definitive.
78. În motivarea soluției instanța invocă, că starea de fapt reținută şi de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite şi probele administrate în cauză, iar drepturile inculpatului nu au fost încălcate, la stabilirea pedepsei acordând deplină eficiență prevederilor legii.
79. De altminteri, inculpatul a beneficiat de un proces penal, desfăşurat într-un termen rezonabil, cu respectarea drepturilor şi garanţiilor procesuale prevăzute de lege, în acest sens pe toată desfăşurarea procesului penal atât în faza de urmărire penală, cât şi în faza de judecată, au beneficiat de asistenţa juridică a unui avocat.

Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţă, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispoziţiile art.art. 70, 80^1, 90 Cod penal, art. 364^1, art.art. 340, 384-385, 389, 392-395, 397 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E

Se recunoaşte vinovată **Țugulea Elena Ion**, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de **art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal** şi i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni.

În conformitate cu **art. 90 alin. (1), (2) Cod penal**, se suspendă condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui **Țugulea Elena Ion**, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi ani.

În conformitate cu prevederile **art. 90 alin. (6) pct. a), b), h Cod penal**, se pune în seama lui **Țugulea Elena Ion**, ca în perioada de probațiune fixată, să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta, să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile și să presteze muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 100 (una sută) ore.

Controlul asupra comportării lui **Țugulea Elena Ion**, în perioada de probațiune şi executării de către aceasta a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acesteia.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui **Țugulea Elena Ion**, se aplică măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara.

Se încasează de la **Țugulea Elena Ion**, născută la ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 640 (șase sute patruzeci) lei.

Corpul delict, un hârleț din metal cu lungimea de 27 cm., și lățimea de 25 cm., coada confecționată din lemn cu lungimea de 97 cm, anexat la cauza penală, de nimicit după devenirea sentinței definitive.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la data pronunţării sentinţei integrale, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul **Mihail Ulinici**